

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. (Gerrild—Grenaa-Banen).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 749.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Thomas Larsen*): Det foreliggende Lovforslag er fremsat af Regeringen i det andet Ting og er af det blevet behandlet uden Udvalg og er blevet enstemmigt vedtaget. Lovforslaget gaar, som ærede Medlemmer vil have bemærket, ud paa en Ændring af Nr. 29 i § 6 i Loven af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v., i hvilken Bestemmelse det fastsættes, at der kan anlægges en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild, eventuelt til Grenaa. Det, som nærværende Lovforslag gaar ud paa, er at dele denne Linie i to, saaledes at man kan bygge to selvstændige Baner, og det foreslaas da, at man ændrer den nævnte Paragraf saaledes, at der bliver et a) og et b). Punkt a) skulde da hedde: „en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild“, medens b) kommer til at hedde: „en Jernbane fra Gerrild til Grenaa“. Det, som har ligget til Grund for Fremsettelsen af dette Lovforslag i det andet Ting, har været, at det Selskab, som har søgt Koncession, kun har søgt Koncession paa det første Stykke, altsaa fra Ryomgaard til Gerrild. Det Stykke, som er tilbage, har man ikke kunnet blive enig om, fordi der har været Strid om Linien. Nogle Kommuner holder paa en østlig Linie, andre paa en mere vestlig, og dette Forhold har medført, at man ikke har kunnet komme overens om Sagens Gennemførelse. Der har nu for Regeringen foreligget forskellige Andragender fra de interesserede Kommuner i den Egn, hvorigennem Banen ikke er blevet ført, og der har været sendt et Utal, havde jeg nær sagt, af Deputationer og er foretaget en Mængde personlige Henvendelser angaaende det manglende Stykke Jernbane. Man har anmodet Regeringen om at give Koncession paa Stykket fra Gerrild til Grenaa. Imidlertid har jeg ikke ment at have Ret til at give Koncession paa en selvstændig Bane paa dette Stykke. Sagen er nemlig den, at Banen Ryomgaard—Gerrild—Grenaa er opført som eet Nummer paa Jernbaneloven

af 27. Maj 1908. Deri forekommer der mig at ligge, at Forudsætningen har været den, at der skulde være Samdrift mellem de to Baner paa den Maade, at der kun skulde være een Bestyrelse og kun skulde aflægges eet Regnskab. Jeg har derfor ikke fundet at kunne imødekomme Beboernes Ønske om, at jeg skulde give den nævnte Koncession, idet jeg ikke har anset dette for at være ganske lovligt. Imidlertid har jeg ikke kunnet nægte Berettigelsen af Beboernes Krav om at faa en Bane gennemført fra Gerrild til Grenaa, idet der, hvad enhver kan se paa Kortet, mangler et Stykke Bane som Forbindelsesled mellem den allerede anlagte Bane, Ryomgaard—Gerrild, til Grenaa, hvor Statsbanen har Endestation. Ud fra denne Opfattelse har jeg da overfor de paagældende erklæret mig villig til at stille Forslag om en Ændring i Jernbaneloven som den her foreslaaede; og hvad der har bestyrket mig en Del i den Opfattelse, at denne Fremgangsmaade vilde være den rette, er det særlige Forhold, at Bestyrelsen for den allerede anlagte Bane ikke har villet søge Koncession paa Forlængelsen til Grenaa. Der har været afholdt Møde deroppe, sammenkaldt af Amtmanden i Randers og med det Formaal at sondere Stemningen, søge at blive klar over, hvorvidt der for de paagældende Kommuner Vedkommende var nogen Mulighed for Enighed om at søge Koncessionen. Paa dette Møde viste det sig, at kun en eneste Kommune vilde stemme for at søge Koncessionen, og denne Kommune var kun inde med et Beløb af, saa vidt jeg erindrer, 15,000 Kr. Det siger sig selv, at det Stemmetail, dette ringe Beløb vilde give, var saa godt som intet. Det syntes saaledes at være ganske udelukket, at der kunde blive nogen Bane, medmindre man ændrede Loven, og det er det, jeg her har foreslaaet. Jeg skal endnu kun tilføje, at hvis det foreliggende Lovforslag vedtages, er det under den Forudsætning, at man i det Aar, da der søges Koncession paa det nævnte Banestykke, kan give Koncession paa 5 Baner i Stedet for paa 4, som ellers forudsat i Jernbaneloven, idet det neppe vil være forsvarligt at rykke Anlægget af dette Banestykke mange Aar ud i Tiden. Det var Forudsætningen, den Gang Jernbaneloven vedtoges, at ogsaa Statstilskuddet til dette manglende Stykke Bane skulde kunne anvendes, saa selv om man vedtager dette Lovforslag, anvendes der ikke mere, end Forudsætningen var, den Gang Jernbaneloven vedtoges. Men naturligvis kan For-